

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pymontani, Liberi Baronis De Furstenberg

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

Daphnis sive Fridericus Furstenbergius Parens, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

Bals del.

Suaviter et Fortiter

Edelinck sculp. c.p.r. 1683

DAPHNIS
SIVE
FRIDERICUS
FURSTENBERGIUS
PAREN S,

BILSTENII ET WALDENBURGI DYNASTA;
Advocatus hereditarius in Graffschafft; Schnellenberge, Watterlappia, Furstenberge, & Herdring & Dominus; Satrapa Fredeburgensis; Westphalia & Angaria Archisatrapa; & Serenissimo Ferdinando Electori Coloniensi ab intimis Consiliis, anno M. D. C. XLVI. v. Idus Augusti Bonnæ defunctus.

Missi virides umbrat qua pluri-
ma ripas
Fronde salix glauca, Lycidas hinc,
Tityrus illinc,
Alter oves, alter pascebat forte
capellas.

Tityrus, ut semper, pellebat tædia cantu.

A

2 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Carmina dum Veledæ memorat, dum prælia Vari:
Varus ut his olim nomen memorabile terris
Fecerit, ut sparsi legionum sanguine campi.
Aurem illi vellit Lycidas: Neque talia tempus
Carmina poscit, ait: Daphnis tibi, Tityre, Daphnis
Lugendus: Daphnin, si nescis, fata tulere.
Tityrus ingemuit casu percussus acerbo:
Fistula lapsa manu est: fugit sensusque colorque.
Ut mens, ut rediit puero vox: Occidis, inquit,
Carum, Daphni, caput; spes, Daphni, decusque
tuorum!

Ab dulci patria procul, amplexuque tuorum
Occidis! hoc fuerat, quod summæ culmine villæ
Tristia signa daret ferali carmine bubo;
Flebilibus quod sponte modis mea nuper arundo
(Hanc mihi tu, dederat Corydon tibi, Daphni,)
sonaret.

Nunc fileat, ramoque infelix pendeat illo.

Vos etiam sine me (quamvis mihi vos quoque
Daphnis

Tradidit, atque abiens, Has, inquit, Tityre, pasce)

Ite tamen sine me, quoquo lubet, ite capellæ.

Amnis, & umbrosæ falices, & rura valete.

Usque ego per silvas errans desertaque solus

Triste querar. Gemit erepta sibi matre juvencus:

Nec minus amisso mater dolet orba juvenco:

Mella queruntur apes cellis subducta, peremtos

Feta canis catulos; demtos avis arbore pullos:

Daphnin ego, tristi sublatum funere Daphnin.
 Supremas saltem voces morientis ab ore
 Excipere, affari extremum, & spectare jacentem,
 Atque oculos nostra licuisset condere dextra!
 Vulneribus nonnulla meis solatia saltem
 Hæc ferret pietas. solus de Daphnide luctus
 Nunc superest. Pecudes illo quis pascat adempto,
 Avertatque luem, curamque impendat & artem?
 Daphnide non melior quisquam depellere venis
 Implicitam pestem, & membris agere atra venena.
 Daphnis & insidias stabulis prædasque cavebat.
 Ah gelidas quoties hiemes perpeffus & imbres,
 Pervigil exegit brumali fidere noctem,
 Incustoditum fera ne vastaret ovile;
 Ne lac subtraherent pecori, ne vellera fures!
 Ah quoties humeris per devia sustulit ipse,
 Rupe parens nuda quos nixa reliquerat, hædos!
 Angarides Nymphæ testes, quas sæpe laborum
 Miratas dixisse ferunt: Mortalia non sunt,
 Quæ tolerat: saxo certe riget ille vel ære,
 Quem neque ventorum rabies, pluviaque, nivesque,
 Non cælum inclemens, non ulla injuria frangit.
 Nymphæ, non saxo Daphnis neque constitit ære.
 Occidit heu! & nos pariter, terrasque reliquit.
 Nequidquam roseum spargis jubar, auree Titan:
 Gratius extinctum nobis in Daphnide lumen.
 Daphnidis adventu tellus ridebat & æther,
 Frondebant silvæ, spirabant floribus arva,

4 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Ipsi lætitia montes plausuque fremebant.
Daphnidis interitu tellus lugebit & æther,
Squalebunt silvæ, stabunt sine floribus arva,
Intonsi montes gemitus ad sidera tollent.
Ergo nil proavùm series, regnataque late
Rura juvant, centumque greges, armenta; centum,
Nil labor, & studium pulchræ virtutis, & artes?
Ergo cinis, formaque carens & triste cadaver
Nunc jacet ille omnes nuper pulcherrimus inter
Pastores! nec siderea fulgentia luce
Lumina, nec vultum, quem finxerat ipsa venustas,
Cernere erit posthac? At non quæ sustulit illum
Mors, etiam famam tollet. Sint tempora Musis
Non inimica meis, volitabis Daphni per ora.
Ipse ego virtutesque tuas, tuaque inclyta facta,
Invictamque fidem, & sanctæ pietatis amorem
Ferre Syracosio tentabo ad sidera versu.
In partem veniet Phœbo dilectus Amyntas,
Et mecum teneris passim tua nomina fagis
Inscribet: crescent illæ, tua nomina crescent.
Quin etiam niveo tumulum de marmore Damon
Exstruet, & tali signabit carmine marmor:
HIC SITUS EST DAPHNIS. QUOD ERAT MOR-
TALE SEPULCHRO
INTULIT ATRA DIES: VIVET PER SECULA
NOMEN.
Ad tumulum venient, instaurabuntque quotannis
Pastores tibi cum donis funebria iusta.